

i den nævnte Forordning af 16de November 1836 § 1, jfr. § 2 skulde henføres i Fængsel paa Vand og Brød.

§ 12.

Udenfor den i de foregaaende Paragrafer hjemlede Forsørgelsespligt kan det paalægges Forældre i Trangstilsælde at understøtte deres ægte Børn, Moderen hendes uægte Barn og Adoptivforældre deres Adoptivbørn, ud over Børnenes 18 Aar, ligesom det ogsaa kan paalægges ægte Børn i Trangstilsælde at understøtte deres Forældre og nægte Børn deres Moder. Fremdeles kan det paalægges den ikke endelig fraskilte Hustru, der har særegne Midler eller Indtægter, at komme Manden til Hjælp i hans Trang. Forpligtelsen hviler først paa Forældre, dernæst indbefattet Adoptivforældre, samt derefter paa Hustruen, og kun, dersom den fornødne Hjælp ei hos dem kan erholdes, paa Børnene. Er der flere Personer, hvem lige Forpligtelse til en Slægtnings Understøttelse paahviler, bliver Bidraget at fordele paa dem efter deres større eller mindre Evne.

Det her omhandlede Krav kan kun gøres gjældende af Fattigvæsenet, naar dette har maattet understøtte de oven angivne Slægtninge; og det strækker sig kun til at erholde Erstatning for de hertil medgaaende Udgifter.

Om det skal paalægges Noget i Dverensstemmelse med denne Paragraf, at yde Hjælp, hvor meget han skal udrede, og hvorledes Hjælpen skal erlægges, afgjøres af Dverøvrigheden for det Sted, hvor den Forpligtede har sit Ophold (Amtmanden og i Kjøbenhavn Dverpræsidenten). Ved Afgjørelsen heraf har Dverøvrigheden at tage i Betragtning de mulige Grunde, hvorfor saadan Hjælps frivillige Ydelse nægtes, samt derhos note at overveie de Paagjældendes hele økonomiske Forfatning og at iagttage, at der ikke paalægges dem Bidrag, naar de ved at udrede disse vilde komme til at savne det Fornødne til passende Underholdning for dem selv og Opfyldelse af den dem ellers paahvilende Forsørgelsespligt. Det Fattigvæsen, som gjør Krav gjældende, har at fremstaafe de fornødne Oplysninger, for at det kan afgjøres, om den, hos hvem Bidrag søges, kan taale at udrede det, saasom ved Attester fra Underøvrigheden, Presten og andre med Vedkommendes Forhold bekendte troværdige Personer, ligesom der altid bør gives den, hvem Bidrag søges paalagt, Løslighed til at erklære sig forinden Sagens Afgjørelse. Opholde de Personer, hos hvem Bidrag søges, sig i forskjellige Dverøvrighedskredsse, fastsættes hver Enkeltets Bidrag af Justitsministeren.

De engang fastsatte Bidrag til Paaværendes Underholdning, kunne paa Grund af Forandringer i den Understøttedes eller den Bidragyderdes Formuesvilkaar forhøies, nedsættes eller ganske frafalde.

Det, der ifølge denne Paragraf er ydet til en Paaværendes Underholdning, kan den Bidragydende under samme Betingelser som Fattigvæsenet (§ 36) fordrø erstattet hos denne i hans levende Live eller i hans Dødsbo, i sidste Tilfælde dog saaledes, at Kravet staar efter Fattigvæsenets.

§ 13.

Hvad der i Henhold til § 12 er paalagt Noget at yde til Andres Understøttelse, kan efter vedkommende Fattigvæsens Begjæring inddrives ved Udpantning i Dverensstemmelse med Reglerne i Loven af 29de Marts 1873, men derimod ikke fordres affonet.

§ 14.

Hvor en Persons Forsørgelse overensstemmende med det Foranstaaende enten ganske eller tildels paahviler en anden Person, kan det vedkommende Fattigvæsen dog ikke undslaa sig for foreløbig at udrede den fornødne Hjælp, jfr. § 50.

§ 15.

Paadrager et Dyende sig en Sygdom ved eget utilbørligt Forhold, ere Omkostnin-